

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυριακή Β΄ Λουκά (4 Οκτωβρίου)

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί, έρχεται να μας δείξει την σωστή συμπεριφορά μας μέσα στην κοινωνία, καθώς και την εφαρμογή της εντολής της Αγάπης, την οποία διδάσκει ο Χριστός.

Στις ανθρώπινες κοινωνίες από την αρχαιότητα, ίσχυε ο εξής κανόνας καλής συμπεριφοράς: «Αυτό που δεν θέλεις να σου κάνει κάποιος, τότε μην το κάνεις και εσύ». Και ήταν πραγματικά μια συνθήκη η οποία βοηθούσε την ηθική συμπεριφορά του ανθρώπου. Για την Χριστιανική όμως ηθική και θεολογία αυτό είναι κάτι πολύ ελλιπές. Είναι κάτι που δεν μπορεί να σταθεί στο μεγαλείο του κηρύγματος του Χριστού. Γι' αυτό ο Χριστός έρχεται και το συμπληρώνει. Λέει ο Κύριός μας: «Όπως θέλετε να σας συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, έτσι ακριβώς να συμπεριφέρεστε και εσείς σε αυτούς». Αυτός είναι ο χρυσός κανόνας για την ζωή του ανθρώπου μέσα στην κοινωνία. Δεν λειτουργεί πλέον ο άνθρωπος με την έννοια της αποφυγής μιας κακής συμπεριφοράς, αλλά ο ίδιος κατά τρόπο θετικό, κάνει τις πράξεις αυτές που θα ήθελε να του κάνουν οι άλλοι. Βάζει τον εαυτό του ως βάση, και έτσι όπως ο άνθρωπος αγαπάει τον εαυτό του και τον περιποιείται, έτσι θα πρέπει να αγαπά και να περιποιείται και τον άλλον άνθρωπο.

Η αγάπη μας για τον πλησίον είναι το κεντρικό σημείο της χριστιανικής διδασκαλίας. Είναι το βασικό στοιχείο που μας κάνει πραγματικά παιδιά του Θεού. Και ο Χριστός έρχεται να μας δείξει την πραγματική της σημασία. Η αγάπη αυτή δεν είναι κάτι αόριστο, αλλά εκφράζεται με συγκεκριμένες πράξεις που πρέπει να κάνουμε μέσα στην συμβίωσή μας με τους άλλους ανθρώπους.

Γι' αυτό και ο Χριστός στην συνέχεια της ομιλίας του θέτει κάποια ερωτήματα, ώστε να γίνει κατανοητό από εμάς το βαθύτερο νόημα του χρυσού κανόνας που αναφέραμε προηγουμένως, αλλά και της πραγματικής αγάπης προς τους συνανθρώπους μας. Ρωτάει ο Χριστός: «αν αγαπάτε αυτούς που σας

αγαπούν, ποια εύνοια περιμένετε από τον Θεό; Αφού και οι αμαρτωλοί αγαπούν αυτούς που τους αγαπούν. Κι αν κάνετε καλό σ' αυτούς που σας κάνουν καλό, ποια εύνοια περιμένετε από τον Θεό; Και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Αν δανείτε σ' όσους ελπίζετε να σας τα επιστρέψουν, ποια εύνοια περιμένετε από τον Θεό; Και οι αμαρτωλοί δανείζουν στους ομοίους τους, για να τα πάρουν πίσω». Και συνεχίζει· «αντίθετα, εσείς να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να κάνετε το καλό και να δανείτε, χωρίς να περιμένετε να πάρετε πίσω τίποτα».

Βλέπουμε ότι ο Χριστός μας ζητά να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας. Να μην πράττουμε το καλό μόνο σε αυτούς που μας αγαπούν, ή μόνο σε αυτούς που μας κάνουν καλό, αλλά ακόμα και στους εχθρούς. Να απαντάμε στην εχθρότητα με αγάπη. Στην κατάρρα με ευλογία.

Τι σημαίνει όμως, αγάπη που περιλαμβάνει ακόμα και τον εχθρό μας; Αυτόν δηλαδή που μας έχει πειράξει, μας έχει προσβάλει, μας έχει αδικήσει; Σημαίνει να μην αφήσουμε τον εαυτό μας να γεμίσει με την κακία του άλλου. Να αφήσουμε την οποιαδήποτε πράξη έχει γίνει εναντίον μας να φύγει από μέσα μας, χωρίς να δηλητηριάσουμε την καρδιά μας με μίσος και εκδίκηση.

Ίσως βέβαια αυτά να μας φαίνονται ακατόρθωτα. Γιατί είναι δύσκολο να συγχωρέσουμε, και πόσο μάλλον να αγαπήσουμε, αυτόν που μας αδίκησε και μας πλήγωσε. Το μήνυμα του Χριστού όμως, απευθύνεται σε εκείνους που θέλουν να είναι πραγματικά παιδιά του Θεού. Του Θεού που είναι Αγάπη. Αγάπη, όχι ψεύτικη και επιφανειακή, αλλά αγάπη που έφτασε μέχρι τον Σταυρό, για να σώσει τον κάθε έναν από εμάς. Γι' αυτό και όπως ακούμε στο Ευαγγέλιο της κρίσεως, θα δώσουμε λόγο στον Θεό για το πώς συμπεριφερθήκαμε στον συνάνθρωπό μας. Αν μπορέσαμε να κάνουμε το καλό, ακόμα και εκεί που δεν υπάρχει ανταπόδοση.

Ας προσπαθήσουμε, αγαπητοί μου, να ακολουθήσουμε τα λόγια του Χριστού. Έχοντας την βεβαιότητα, πως Εκείνος θα μας δώσει την δύναμη για να τα καταφέρουμε. Γιατί ότι είναι αδύνατο για τους ανθρώπους, είναι δυνατό με τη χάρη του Θεού. Αμήν.